

עין משפט
גד מצודה

בג א מ"י פ"ב מהלכות
י"ט הלכה א סנה
לחזק עה טושיע איז פ'
תלם טק"ף ה'
ס"ד ב מ"י שס סנה שס
טושיע איז פ'
סק"ף טק"ף ח'
[ס"ד ג מ"י פ"ב מהל'
מחזק הלכה י'
טושיע י"ד פ' טו טק"ף א'
וצדק הלכה פ' אלו טרפות
ללא כד"א ב"ר:]

מה ד מ"י פ"ט מהל'
מח"ס הלכה ה סמג
לנאון קלם טוש"ע י"ד סי'
פ"ו סעיף ה (רב אלנס
וורא"ש כאן ויזינון פ"ח דף
רנז וברא"ש שם סי' ג):
סו ד מ"י פ"א מהלכות
י"ט הלכה כ סמג
לנאון קלם טוש"ע א"ח סי'
תקנז סעיף ז:

[illegible]

על כן נראה להר"י דגרים אם לא
היתה נכלה מעו"ש ולא נראה דהא
בסדריא אחרת' עליל דגבי שנת
מתניא דקלמר י"גבי שנת דקסח' כן
הנה כר"ש וכו' ומימי' הן משנה
ו"י' דשפיר מיירי בשנת ומימי' מן
היתור דאי לא אשמועינן י' אם גבי
שנת נמי רבי יהודה אומר אם לא
היתה נכלה מערב שנת אקורה ותו
לא והייתי יודע שנת אקורה משום
מוקפה ואמאי היה צריך למיחוי לפי
שמיני מן המוכן אם אינו ענין לשנת

ואיתמא ר' יוחנן ת
שנולד ביו"ט מותר יא
אסור ומה הפרש בין
אמו בשחיטה וזה אינ
כותיה דשמואל ואי
שנולד ביום טוב מותר
מותר מאי טעמא זז
מתיר עצמו בשחיט
שנולד ביום טוב אסור
אומר באן בחול אם
עיניו כמאן אולא אם
השורץ על הארץ מ
נחתחו עיניהם כמא
אמר רב הונא אמר
נגמרה מאי עם יציא
יציאתה נגמרה ומותר
במעי אמה אסורה

ואחרי לאסורא מלל השך השוך
על הארץ דלקמן: עט יואסס
נגמר. כשיאסר נגמר ברייה
אבל מקמי הכי לא חשיבא ביה
נגמרה ולקומיה מפרס וחיל למאי
הלכתא: לאכלא בחלב. דהשתא הוה
ביה ולא בשר אכל הנמלאה חמיי
אמה אינה ביהא? ואסורה לאכלא
בחלב: בימי גמורא. ופליגי גמור
קליפה לבנה אלא שהלמון לבדו נגזר
ואע"פ שמעורה עדין בגידין שריא

אם היו מעורות גידולי אפרוחים:
ב"ט. וה"ק ודלא דמינעו ודלא
מומר כי דלמי הוא דנגמרה בחול
אבל לא יצאה לא נגמרה בחול ואסורה
משום הכנה דרבה: ופי' יסמא. אין
הלכה כדבריהם וזו דלשמעין בה מין
דלא אשמעינן בחמתי ונכסו משנה
לא סתם לן רבי הכי וחס רבי לא שנה
רבי חייא מניין לו: אלא הא דסניא
כו'. אך ברייתא דלעיל מלן קמי
ב"ט כי בים שסאי ולא ב"ט. אלא
ב"ט דמאי אירא במעי אמה אפילו
נולדה ב"ט שריא ולא ב"ט דאפילו
במעי אמן אסירי: ומגדלס אפרוחים.
ולענין דין מקח וממכר אחרת דאס
נולדה נגמרה בשולה ורואיה לגדל
ממנה אפרוחים אבל נמצאת במעי אמה
איה מגדלת אפרוחים ואס נכסוהו
למכור ב"ט אס אפרוחים אס מכר

ת"ת ומצא בה ביצים
אלו היו מקט טעות ונשלח מקט:
לן בחלב אלא עם
ת לאכלה ביום טוב הא במעי אמה אסורה לאכלה
ההשוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות
טוב וכו' תימא קמ"ל כברייתא מאי דלא אשמעינן
ביתא שנוולדה ביו"ט ב"ש אומרים תאכל וכו' אומרין
פליגי ב"ש וב"ה אלא שנוולדה אבל במעי אמן דברו
ת הלא אפילו במעי אמן נמו אסרי והאי דקתני גולדה
אפילו גולדה נמי שרו אלא הא דתניא השוחט את
ציץ גמורות מותרות לאכלן ביום טוב מני לא ב"ש ולא
נגמרה ומגדלת אפרוחים במעי אמה אינה מגדלת
מינה למקח וממכר כי ההוא דאמר להו ביעי
דפחיא

ד'ה' א'מ'ר'י'ן צ'ע'ד'ו'ת (צ"ה מ"ה) צ"ה' נ'ב'ל'ה' כ'ל' ל'ש'כ'ו'ת' ו'נ'כ'ר'ת
ד'ע'מ'ה' מ'ש'ו'ס' ד'כ'ש' ע'ו'ף' כ'ח'ל'ב' מ'ד'ר'ב'י'ן צ"ה' מ'ד'ו' ו'ק'ש'ה'
נ'ת'ק'ו'ס' ר'ב'י'ה' מ'ח'י' ק'מ"ל' פ'ט'י'ט' ו'ה'כ'י'ל'ה' כ'ס'מ'ו'ך' ר' ע'ק'ב' ד'א'כ'ס'ר' ו'י'ל'
י' צ"ה' נ'ב'ל'ה' ה'י'י'נו' מ'ש'ו'ס' ד'ג'ו'ר'י'ן' א'ט'ו' צ"ה' ט'ר'פ'ה' ד'א'מ'ר'י'ן' צ'ע'ד'ו'ת
ע' מ'ח'י' ע'י'ד'ו'י'ן' ס'ג' ד"ה' א'פ'י'ל' ו'נ'כ'ו'מ'ו'ת' ס' ד"ה' א'פ'י'ל' ו'נ'ב'י'ן' מ'ת' ד"ה' מ'ש'
א'ש'מ'ע'י'ן' ב'ש'ש'ה'. פ'י'ר'ש' ר'ש"י' ו'י'ל'ה' ל'נו' ר'ב'י' ו'ח'ז'ל' ל'נו' ס'ס'ס' ל'נו' ס'ס'ס'
ו'י'מ'ה' א'ח' ס'ן' מ'ח'י' פ'ר'י'ך' ה'ל' א'נ'ו'ל'ה' א'ס'פ'ר'ה' ל'ב' צ"ה' ש'מ'א'י' ו'ל'ה' צ"ה'
כ'ר'ץ' ל'פ'ר'ה' א'ח' ו'כ'י' מ'י'מ'ה' ק'א' מ'ש'מ'ע'ן' ל'ב' צ'ב'ר'י'י'ח' מ'ח'י' ד'ל'ה' א'ש'מ'ע'י'ן'
נ'ת'נ'י'ח'ן' ה'י'י'ת'י' א'ומ'ר' ש'מ'ת'י'ר'י'ן' צ"ה' ש'מ'א'י' ד'ו'ק'א' כ'ש'ו'ל'ה' א'ל'ב' צ'מ'ע'
נ'צ'מ'ע'י' א'מ'ה' ו'ח'ז'י'ח' נ'מי' כ'כ'ו'ת' ה'ל' ו'כ'י' ד'צ'מ'ע'י' א'מ'ה' ד'ב'ר'י' ה'כ'ל'
ז'ה' ש'ש'י'ר' נ'ת'נ'י'ח'ן' ד'ה'א' ס'ד"ע' ע'כ'ש'ו'י' ש'ו'ל'ה' ח'מ'ו'ר'ה' נ'צ'מ'ע'י' א'מ'ה':
ו'ח'ז'ל'

(א) לעיל ב. לקמן כ: חולין
יד. שבת קט: פסחים נז:
(ב) שבת קט. חולין
נא: (ד) (מיספספתא פ"א.)
(ה) (לעיל ד.) (ו) חולין סד:
(ז) (לעיל ב.) (ח) ס"א מתקופה
הבאה לגבי, (ט) כ"א טספ:
אלא כהר, י' (לקמן ז.)
(כ) (לעיל ב.) (ל) דהייט
שקליפתא קשה, (מ) גמורות
שאינן מעורות, (נ) עין
גבש"ל דרשב"א

א. כל הולך על גחון וכל
הולך על ארבע עד כל
מרבח רגלים לכל
השרץ השרץ על הארץ
לא תאכלום כי שקץ
הם: ויבא יא קב

(א) רש"י ד"ה מוכן וכו'
מקנה לגבי כלבים כ"ל
ותיבה כהא נמחק:
(ב) תוס' ד"ה השתא וכו'
מוכן לכלבים דתקן
מחמיו:

תוס' ד"ה ביצים וכו'
מפני שהיא גזילה
באיסור. ע"י שיעה
מקובלת ב"ק מו ע"א ד"ס
מ"ט:

מחזקין את הדלועין.
התלשין, ומיכו סתמן לאו
למאכל נהמה קימי אלא
לדמם וישרם ויגמם ויגמם